

ærede Finansminister ved en af disse Forhandlinger, tænkte jeg: Sig mig, liden Karen, hvad tænkte du da? Hvad tænkte han med Hensyn til alle de Penge, der bevilges? Hvordan skal de skaffes? Jeg synes, der er en vis Fare ved, at vi er kommet ind i den Krigsøkonomi, de store Lande anvender. Et æret Medlem brugte forleden det folkelige Udtryk: Skidt, hvad det koster, naar bare Tøsen morer sig. Jeg finder ikke, det er rigtigt sagt, men naar man skal betale, maa man i det mindste forlange, at Tøsen virkelig morer sig, og jeg har Fornemmelsen af, at en stor Del af de Bevillinger, vi giver, op hæver sig selv, de kommer ikke den Befolkning, som skulde have Gavn af dem, til gode.

Jeg har syntes, at jeg maatte have Lov til at fremsætte disse Bemærkninger for i hvert Fald at lette min egen Samvittighed, naar jeg har været med til at bevilge saa store Summer.

Brorsen: Der er vel egentlig talt tilstrækkeligt om denne Sag, men det forekommer mig dog, at der bør følge Svar paa Folketingsmands Bircks sidste Udtalelse. Han talte, som det gentagne Gange har været Tilfældet under denne Sags Behandling, om Forbrugerinteresser, og det er stadig blevet fremstillet, som om Venstre var det Parti, der paa dette Omraade var karrigst overfor Forbrugerne. Nu er det dokumenteret, og det forekommer mig, at man ikke har kunnet røre derved, at med Hensyn til at forhøje de 190 g til 200 g og med Hensyn til den Pris, som skal betales for det rationerede Kød, har Venstre indtaget det samme Standpunkt som de tre andre Partier. Hvad er der saa at bebrejde os? (*Birck:* Hensynet til Statskassen). Den kommer jeg til. For det første maa der tages Hensyn til Forbrugerne; det andet Hensyn, der bør tages, er til Staten og Producenterne. Vi maa nemlig have Producenterne med, Hr. Folketingsmand Birck, og det kan være en Skønssag, hvorvidt man skal fastsætte, at for saa vidt der betales en Overpris i Sammenligning med de nuværende Priser, skal Staten have Halvdelen eller $\frac{3}{4}$. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at Venstre var det første Parti, der stillede Forslag om, at Staten skulde have Halvdelen. Vi ved naturligvis, at den højtærede Minister stillede Forslag om, at hele Prisforhøjelsen skal gaa ind i Statskassen, med andre Ord, at for saa vidt vi, naar nye Aftaler træffes den 1. August, faar en Prisforhøjelse af

f. Eks. 10 Øre pr. Pund, kommer Landbruget til at betale næsten alt ved den nye Kødrationerings Gennemførelse, men det er dog et Spørgsmaal, om dette er rigtigt i Betragtning af, at for ikke mere end eet Aar siden var der meget daarligere Konjunkturer netop med Hensyn til Kreaturpriserne. Jeg vil bede Folketingsmand Birck tænke paa, hvorledes der i Efteraaret 1917 blev tabt Tusinder og atter Tusinder, fordi Priserne gik betydeligt ned. Men saa maa Staten være noget forsigtig, naar man kommer op paa højere Priser, med at gribe ind. Er man ikke det, maa man nemlig ogsaa være villig til at yde Erstatning, og det kan man vanskeligt gøre, for saa vidt Prisen bliver meget lav.

Jeg er overbevist om, at man fra Landbrugets Side aldeles ikke ønsker det meget høje Prisniveau, men meget mere, at der kommer Stabilitet med Hensyn til Priserne, ogsaa paa dette Omraade. Det er uhyre vanskeligt, og derfor ligger Forholdet ogsaa anderledes med Hensyn til Kødet og Kreaturerne end f. Eks. med Hensyn til Smørret. Hvis man kunde sikre Landbrugerne en rimelig Pris, er jeg overbevist om, at de meget hellere vilde have den, end at Priserne stadig skal gaa op og derpaa langt ned som i Efteraaret 1917. Jeg er i øvrigt enig i Udtalelserne om, at for saa vidt Loven faktisk skal være en ren og skær Skattelov, vil det være heldigst, at dette ikke maskeres, men at man faar at se, hvad Meningens virkelige er.

Indenrigsministeren (Rode): Meningens med dette Lovforslags finansielle Bestemmelser kan ikke være noget Medlem ubekendt, nemlig at bringe Kødproduktionen ind under akkurat de samme Vilkaar, som andre Landbrugsproduktioner i Øjeblikket er inde under, nemlig, at man, for at opnaa Fordelene ved de høje Eksportpriser, maa bidrage til, at Hjemmeforbrugets Priser holdes nogenlunde rimelige. Dette er gennemført paa Smørrets og Flæskets Omraade i et saadant Omfang, at det, der her sker for Kødet Vedkommende, neppe kan anses for at være fuldt paa Højde dermed. Hvis Venstres Standpunkt havde sejret paa dette Omraade, vilde Kødproduktionen have været stillet helt anderledes end de andre Landbrugsproduktioner, i saa Fald havde den paagældende Side af Venstre kastet sig ind med en saadan Vægt til Fordel for Kødet, at Produktionen heraf havde staaet ganske anderledes gunstigt end nogen af de andre Landbrugsproduk-